

VÝSTAVA LIDOVÝCH KROJŮ V LÍBEZNICÍCH

O víkendu 16.-18. 5. měl každý možnost navštívit další výstavu, kterou se nám podařilo v Líbeznicích uspořádat. Šlo o výstavu lidových krojů a dalších doplňků, kterou nám zapůjčila paní prof. Dagmar Renertová. Pokud je Vám toto jméno povědomé, pak vězte, že je to stejná paní, která u nás v obci před dvěma lety uspořádala výstavu svých dekoračních loutek a tapisérií.

A co bylo k vidění? Určitě nebudu daleko od pravdy, pokud napíšu, že samé skvosty a unikáty. Nejcenějším byl určitě spišský kroj, ale také kroje z Moravy, Čech i jiných částí Slovenska, které byly v této podobě zřejmě unikátní.

Mezi další exponáty patřily historické pohlednice s krojovou tematikou, různé krajky, které se používaly ke zdobení krojů a dále sbírka historické keramiky, která výstavu tématicky vhodně doplňovala.

Při pohledu zpět a také z reakcí návštěvníků nám nezbyvá než konstatovat, že se výstava podařila a byla vhodným doplněním stálých kulturních akcí, které každo-

ročně pořádáme v Líbeznicích ve spolupráci s místními baráčníky a zahrádkáři. Už teď můžeme všechny občany i návštěvníky Líbeznice pozvat na výstavu, která se tentokrát bude týkat jen a pouze naší obce. Bude se konat v říjnu a jejím tématem bude historie, současnost a budoucnost Líbeznice, takže se určitě máte na co těšit.

KV

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ OÚ

Obecní úřad v Líbeznicích oznamuje **úplné uzavření Obecního úřadu Líbeznice pro veřejnost v období od 14. 7. 2008 do 1. 8. 2008** z důvodu rekonstrukce elektroinstalace v celé budově OÚ Líbeznice (nebezpečí požáru).

Event. podání předejte, prosím, pouze v úředních hodinách, t.j. v pondělí nebo ve středu v době od 8-12 a 13-17 hod. na Stavební úřad Líbeznice, Mělnická 275 (budova pošty). Děkujeme za pochopení.

*Galina Polednová Studená,
tajemnice OÚ*

DĚTSKÝ DEN

Ve sobotu 24. 5. jsme opět oslavili v Areálu zdraví Dětský den. Sluníčko svítlo ostošest a přímo vybízel dětské návštěvníky vrhnout se do her a soutěží. Pro děti jich tu bylo připraveno nespočet, stejně tak jako cen. Jen namátkou to byla například střelba ze vzduchovky, lukostřelba, bloudění v mlze, skok přes lano, chození na chůdách a další, kterých letos bylo připraveno neuvěřitelných 26. Rodiče si zase u stánku s občerstvením mohli uklidnit z fandění napjaté nervy. I pro ně byl určen doprovodný program, který proběhl po ukončení soutěží a za který vdčíme všem složkám Integrovaného záchranného systému. Konkrétně obecní a státní policii, Líbeznickému sboru dobrovolných hasičů, kteří zde neměli jen funkci strážců ohně a buřtů, které pro děti zdarma pekli, záchranné službě a záchranné službě pro zvířata Pet Medic, které provedly ukázkou zásahu u havarovaného vozu, v němž ujížděl pachatel trestného činu se simulovaným požárem vozidla.

Třešničkou na dortu byla a zajímavost celé akce přinesla návštěva Operativně eskortní skupiny z vazební věznice Praha Pankrác. Mohli jsme vidět ukázky přepadení vězeňské eskorty nebo vniknutí do místnosti a osvobození rukojmí. Všichni, kteří tyto ukázky pro nás předvedli, byli nakonec odměněni bouřlivým potleskem všech přihlížejících.

Na závěr si děti zatančily v rytmu disca a šlo se domů, užít si cen.

Závěrem nezbyvá než poděkovat všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizování dětského dne. Velký dík za pomoc proto patří skautskému středisku, baráčníkům, zahrádkářům, hasičům, základní a mateřské škole, oddílu stolního tenisu, Obecní policii a 1. FC Líbeznice.

KV

Vozidla složek IZS

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení obyvatelé Líbezní,

dovolte mi, prosím, několik dalších aktuálních informací pro Vás. V současné době probíhá a možná v době vydání tohoto čísla Zpravodaje se bude již chýlit ke konci rekonstrukce veřejného osvětlení v oblasti vymezené ulicemi Hovorčovickou a Mělnickou. Také proběhla rekonstrukce povrchu vozovky v ulici Hovorčovické, financovaná Krajským úřadem Středočeského kraje. Současně bylo rozhodnutím rady uhrazeno z finančních prostředků obce dokončení povrchu parkoviště u hřbitova. Při této příležitosti se opět množí dotazy nebo připomínky typu: „Proč to nemůžou udělat najednou a proč se ulice rozkopávají pořád dokola“. Na vině není špatná koncepce obce nebo nepředvídatost jejích zástupců, ale podle mého názoru spíše daňová a dotační politika státu. Pokud by obec dostávala daňové příjmy v takové výši, aby mohla hradit nejen své provozní náklady, ale i jednotlivé investiční akce,

bylo by možno koordinovat jednotlivé akce tak, aby se všechny potřebné sítě položily současně a pak se definitivně opravil povrch komunikace.

Skutečnost je však taková, že z daňových příjmů lze hradit pouze provozní náklady a veškeré investiční akce lze realizovat vlastně pouze tehdy, obdrží-li obec nějakou dotaci. Stát tak určuje, co se bude dělat a na co nebude. Proto jsou všechny obce nuceny stále se ucházet o všemožné dotační tituly, protože jinak neudělají nic. Loňská rekonstrukce povrchů vozovek v ulicích Karla Hynka Máchy, Lánské, Na Tabuli a Východní i letošní oprava veřejného osvětlení se uskutečnila s dotací Ministerstva pro místní rozvoj. O pořadí, ve kterém dotace obdržíme, bohužel nerozhoduje obec. Ta může být ráda, že dotaci dostala. Protože jsme však předpokládali další pokládku kabelového vedení, byly loni pod povrchy vozovek a nových chodníků uloženy chráničky, které umožnily práce bez

porušení těchto nových povrchů. Jednali jsme i s ČEZem o možnosti současné výměny nadzemního vedení za kabelové, bohužel ale bez výsledku.

Na závěr dovoluji ještě pár slov k tříděnému odpadu. Obec je ze zákona povinná zajistit třídění odpadu. Z toho vyplývá povinnost nejen zajistit požadovaný počet kontejnerů na třídění odpadu, ale i dostatečného počtu kontejnerových stání, protože se vzrůstající vzdáleností mezi jednotlivými stanovišti rapidně klesá množství vytríděného odpadu. Bohužel je poslední dobou stále obtížnější nalézt takové místo, kde by stanoviště nikomu nevaňdilo. Pokud máte nějaký nápad, kde by bylo možno stání kontejnerů umístit tak, aby bylo na pozemku obce a přitom nikoho neobtěžovalo, rádi takovou možnost prověříme.

Přeji Vám hodně zdraví a osobní spokojenosti

Otakar Hlavín, starosta

ZÁKLADNÍ ŠKOLU NAVŠTÍVILA ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Ve dnech 16. – 18. dubna 2008 byla na Základní škole v Líbezní Česká školní inspekce. Chtěli bychom se s vámi podělit o úspěšný a velmi zdařilý průběh inspekce, proto část inspekční zprávy zveřejňujeme. Citujeme závěry inspekčního týmu:

„Řízení pedagogického procesu je nadstandardní. Příkladem dobré praxe je vývoj

od poslední inspekce. Došlo k zásadnímu kvalitativnímu zlepšení celé oblasti řízení pedagogického procesu, a to především zásluhou nového pojetí řízení současnou ředitelkou školy.

Průběh vzdělávání má ve škole celkově velmi dobrou úroveň. Většina ze 17 hospitovaných hodin měla nadprůměrnou úroveň. Škola také dosahuje nadprůměrné úrovně v oblasti vzdě-

lávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, pro které zřídila tři samostatné speciální – praktické třídy.“

Celé znění inspekční zprávy je uvedeno na www.zslibeznice.cz

Mgr. Ivana Pekárková,
ředitelka školy

ULICE JANA PAVELKY

Lidé se ptají, proč jedna z nových ulic ve výstavbě pod školou byla pojmenována po Janu Pavelkovi, kdo to vlastně byl?

Jan Pavelka byl venkovský učitel, který se narodil 7. 8. 1828 v Průhonicích na zámku, kde byl jeho otec správcem. Učit začal ve Velkých Popovicích v roce 1846. Roku 1858 se stal učitelem v Líbezní, ředitelem líbeznické školy byl jmenován v roce 1870. (Líbeznická škola má v regionu tradici a první zmínky o ní pocházejí již ze 14. století. Byla vždy školou spádovou, podobně jako farní kostel

sv. Martina). V Líbezní učil celých 40 let. Když končil svou učitelkou praxi v roce 1898, napsal: „S velkým srdcem svým přilnul jsem k těm drahokamům rodiny, vštěpuje jim vedle nauk pro budoucí život lásku k vlasti, k národu, pokud slabé síly mě stačily. Z nesčetných řad mých žáků vyšli mnozí, kteří skutečně již působí ve veřejnosti na zdar vlasti a národu, zájímající čelnější místa ve společnosti lidské. Loučím se dnes se všemi, vyslovuje přání, aby naše mládež dále pro velké povinnosti své žila, pracovala, pro ně bojovala pod praporem osvěty a svobody. Kéž lepší blaho vzejde jednou naší drahé vlasti – nechť věrně a neohroženě pracuje pro blaho

její každý ať duchem ať rukou plnou mozolů, ať zrodil se v blahobytu, ať bída stala se mu údělem.“ (květen 1898).

Jan Pavelka byl mimo jiné také vynikající hudebník, vedl líbeznický chrámový sbor, na návštěvy za ním jezdil i Antonín Dvořák. Založil vlastenecko-dobročinný spolek KOS, který dal základ místní knihovně a divadelnímu souboru.

Jan Pavelka zemřel 22. července 1908.

Mgr. Hana Závorková

PROČ HOUKAJÍ V LÍBEZNÍCH SIRÉNY?

V poslední době se množí, obzvláště od nových obyvatel, dotazy na smysl občanského houkání sirén v naší obci. V současné době platí celostátně tři signály vyhlášené sirénami:

1) Zkušební tón – slouží k ověřování provozuschopnosti JSVV (jednotný systém varování a vyzkoušení), stanoven vyhláškou č. 380/2002 Sb., § 11, odst.1, př. 2. Provádí se od 1. 10. 2002 každou první středu v měsíci ve 12.00 hodin, délka 140 sekund, **po celou dobu ve stejném tónu.**

2) Všeobecná výstraha – varovný signál pro varování obyvatelstva při hrozbě nebo vzniku mimořádné události, **kolísavý tón po dobu 140 sekund**, vysílán 3x po sobě v přibližně tříminutových intervalech při bezprostředním ohrožení mimořádnou událostí nebo při jejím vzniku – zásadní signál pro občany (akustický signál + verbální informace – všeobecná výstraha, nebezpečí zátopové vlny, chemická havárie, radiační havárie, konec poplachu apod.)

3) Požární poplach – kromě varovného signálu „Všeobecná výstraha“ existuje v České republice ještě signál „Požární poplach“ – pro občany má informativní charakter. Tento signál je vyhlášen elektrickou rotační sirénou **přerušovaným tónem po dobu 1 minuty** (25 vteřin trvalý tón, 10 vteřin přestávka, 25 vteřin trvalý tón), zvukově odlišný od předcházejících signálů. Vyhláší se za účelem svolání jednotek požární ochrany.

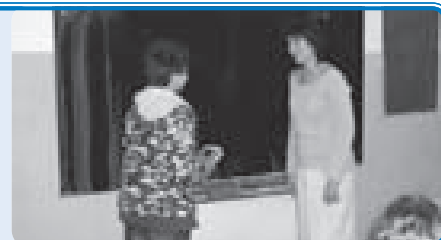
K. V.

HLAVNÍ CENA PRO MILANA KLEJZARA

Dne 30. 4. předala paní Ivana Kuncová, manažerka nakladatelství Albatros, v prostorách líbeznické školy cenu za první místo v literární soutěži na téma „Můj nejbáječnější a nejhrůzněší zážitek z prázdnin.“. **Tuto cenu získal žák sedmého ročníku ZŠ Líbeznice - Milan Klejzar.**

Milanovi blahopřejeme a přejeme mnoho dalších úspěchů.

Pedagogický sbor

Článek z Diplomové práce „Středočeská vesnice“ pí. Anny Bartošové z 10. 9. 1980

Cukrovar Líbeznice - založen roku 1846 Ervín Nostic /ukončen 1885/přinesl obživu mnoha rodinám z Líbeznice i z okolí. Na počátku padesátých let zaměstnal 100 lidí. Paní Marie Holubová, rozená Nováková, jedna z posledních pamětníků, vypráví ve svých 92 letech: Narodila jsem se roku 1860 v Líbeznici. Můj otec jménem Novák byl topičem ve vodárně „Na skalách“. Z této vodárny jsme dodávali do cukrovaru v Líbeznici vodu ze studně hluboké 12 metrů. Bydleli jsme tam skoro 20 let. V šestnácti letech jsem nastoupila práci v cukrovaru (tj. 1876). Kampaň začínala kolem sv. Václava a končili jsme po sv. Vojtěchu. Však jsme se zlobily, když se chodilo k Vojtěchu na pouť a my musely jít v neděli do práce. Pamatuji se, že zedníci dostavěli komín r. 1879. To jsem byla ještě svobodná, 19 let mně bylo. Zedníci dali na komín pěknou rajchu, kytici s fáborem. Byla jsem chytivá těch pentlí a když nikdo se nedíval, vlezla jsem do komína a vnitřkem po skobách jsem vylezla až nahoru a kytici jsem si vzala i s fáborem a dobře schovala. Nic jsem se nebála, ani výšky, ani že komín byl čerstvý. A vysoký byl 40 m. Když se to dověděl adj. Doubrava, chtěl, abych tam vylezla ještě jednou. Dával mně odměnu celodenního výdělků, Já však tam nelezla. Nebála jsem se, ale styděla. To tak, aby se mně díval pan adj. pod sukně, kalhoty se tenkrát nenosily a málo spodní.

Dovezenou řípu skládalo 15 mužů do řepníku, říkalo se do sklepa. Jiných 15 žen nosilo řepu v košíkách z pračky do „aufcuku“. Mezi nimi jsem byla i já. Pracovaly jsme denně 12 hodin. Jeden týden jsme pracovaly ve dne a druhý v noci. V noci se svítilo petrolejovými lampami. Mnoho světla od nich nebylo. K jídlu jsem si nosila v košíku chléb a bandasku kafe. Jistěže hořkou. Na centrovkách nám mužský udělali cukr s vodou, ovšem aby nás pání neviděli. Ten jsme si schovávaly a s ním sladily kávu.

Několik roků jsem byla u kotlů, ve kterých se vařila šťáva. Když byla hodně teplá a vařila, dávala jsem do ní vápno. To jsem měla týdně 4 zlaté 20 krejcarů. Když jsem

měla v neděli osmnáctku, dostávala jsem 4 zlaté 80 krejcarů. Pro peníze jsme si chodily v sobotu do kanceláře panu Samkovi a potom panu Hrubému. Pamatuji se, že Josef Novotný byl předákem ve vápence u pálení vápna. Několikrát pec zapekli, čtyři lidi u kamene a koks dole, 4 nahoře, kteří kámen vytahovali ručně po provaze v dřevěném škopku. Vařičem velkého kotle (vakna) byl Karel Koníček. Můj muž se jmenoval Holub (z toho rodu pochází p. Holub bývalý předseda MNV zde v Líbeznici). Pan Holub vytácel žlutý cukr na mlejnu (centrovce), žlutý cukr (surovina) jsem nosila i s jinými v putnách na zádech na půdu. Sypaly jsme ho na hromadu. Pak se odvážel. Starší dělníci, ale jen někteří, dostávali na Vánoce odměnou 2 džbány kleru. Můj otec dostával. O vánocích se „nerajbovalo“. To se opravovaly a čistily stroje. Vrátným a hlídačem byl Antonín Klejzar z Líbeznice. Po kampani jsem uklízela a myla, potom roztloukala šamotové cihly pro zedníky. V cukrovaru jsem pracovala až do jeho uzavření v roce 1885. Většina nás byla propuštěna. Někteří odešli do cukrovaru v Mratíně nebo do Čakovic, nebo si našli jiné zaměstnání.

Dědeček býval v cukrovaru řemenářem, jmenoval se Jan Michal. Pracoval v cukrovaru od jeho založení až do roku 1874. Pohon pro celou krouhačku zastával žentour, tažený párem statných volů, kteří vždy po osmi hodinách byli vyměněni. Řepa se do pračky donášela v koších. V otevřených kotlích se vařila šťáva (před zavedením uzavřených saturačních kotlů). Kol kotlů byly lavice, po těchto lavicích chodili muži a velikými metlami šťávu šlehali, aby srazili pěnu. Když

Zaměstnanci cukrovaru Líbeznice

šťáva přetekla, utíkali zaměstnanci, aby je šťáva neopařila. Opozdilci byli více nebo méně postiženi. Na zvláštních rámech byly napnuty plachty, přes které se šťáva cedila. Když byly plachty nové, byly krásně bílé, po upotřebení byly zčernalé. Uhlí se spotřebovalo hodně. Tři páry koní jezdily den co den, po celý rok do Prahy pro uhlí. Kočové si přivydělávali tím, že uhlí cestou v Libni a Dáblčích odprodávali. Chybějící váhu doplňovali tím, že uhlí polévali vodou. Dovezené uhlí se skládalo na továrním dvoře na hromady. Uhlí často hořelo samovznícením na hromadě. Táhl-li západní vítr, byla celá obec zamořena čoudem.

Pokračování příště...

TŘÍDÍME ODPAD – ZPRACOVÁNÍ PET LAHVÍ

Vychází v rámci projektu Středočeského kraje a společností EKO-KOM, a.s., a ASEKOL s.r.o.

Milí čtenáři, PET lahve se velmi často považují za symbol konzumu, bývá poukazováno na jejich přítomnost v přírodě. Přesto se jedná o materiál, který je plně recyklovatelný a v našich krajích je nejvíce recyklovaným plastem. Zpracování PET lahví předchází jejich třídění na dotřídovací lince. Tam se lahve třídí podle barev a spolu s víčky i etiketami se lisují do balíků. Znamená to tedy, že víčka i etikety mohou na lahvích zůstat. Dále se PET lahve namelou na malé kousky, tzv. flakes, které se vyperou ve vodní lázni. Při praní se odstraňují víčka, etikety, zbytky lepidel, kterými jsou etikety přilepené, a také zbytky nápojů. Takto vyprané kousky jsou základní surovinou pro recyklaci. V ČR existují dvě

technologie na zpracování PET lahví. Ta první je v Plané nad Lužnicí, kde se PET lahve taví a vytlačují se z nich textilní vlákna. Z vláken se vyrábějí netkané textilie, zátěžové koberce, koberce do automobilů apod. Druhá továrna, která je v Jílovém u Prahy, vyrábí z PET lahví nové lahve. Recyklát je použit na výrobu jádra lahve a povrch se potáhne novým, nepoužitým materiálem. Tím se dosáhne stoprocentní nezávadnosti lahve, výroba takovýchto lahví je navíc levnější než výroba z primární suroviny. Velká část vytříděných PET lahví se také vyváží do zahraničí. PET lahve se obchodují na světové burze a jejich největším odběratelem je Čína. PET lahve se odváží do Číny v lodních kontejnerech, ve kterých se do Evropy dováží např. textil. V Číně se z PET lahví vyrábějí zejména textilní vlákna. V příštím díle si přiblížíme recyklaci ostatních druhů plastů.

Nezapomeňte, třídění odpadů dává starým věcem nový život.

Drtička PET lahví

TJ Sokol Líbeznice, ZO ČSZ Líbeznice, knihovny Třeboradice a Líbeznice a Oblastní muzeum Brandýs nad Labem - Stará Boleslav pořádaly dne 19. 4. 2008 již 10. ročník Vejšlapů na kole a pěšky. Nová trasa pro cyklisty vedla z Líbeznice přes hvězdárnu Ládví, Trojský zámek, podle Vltavy do Klecáněk, Zdib a zpět do Líbeznice. Měřila 32 km.

Pěší trasa vedla až do hvězdárny Ládví stejnou cestou, dále do Zdib, zde byla prohlídka kostela, krátký varhaní koncert a přes háj Beckov do Líbeznice - délka 19 km.

Všichni účastníci museli objevit pramen Mratínského potoka v Dáblicích - pro většinu to bylo poprvé co objevili rybníček, odkud začíná 15 km dlouhá pouť Mratínského potoka do Labe. Na Ládví byla zajímavá prohlídka hvězdárny, slibovaný výhled do dalekého okolí a na Slunce nám bohužel překazilo deštivé počasí.

10. ROČNÍK VEJŠLAPŮ POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

I přes nepříznivé počasí se Vešlapu zúčastnilo 153 sportovních nadšenců a obdivovatelů přírody a historie včetně mimin v kočárku, skautů - nejstaršímu bylo 81 let a chodců se psy.

Cíl s tradičním diplomem, tatrancou, drobnými cenami a jubilejním zažehlovacím odznakem byl v restauraci U kouzelníka za doprovodu živé hudby.

Pro všechny, kteří se zúčastnili Vejšlapu a další, kteří chtějí poznat zajímavou přírodu a historii našeho okolí, nabízíme veškeré trasy Vejšlapů jako inspirativní. Trasy se dají různě kombinovat, nevedou po silnicích a stále můžete objevovat něco nového. Foto a popisy tras najdete na www.pochodunas.cz.

Za úspěšný průběh Vejšlapu děkujeme všem sponzorům, Obecní policii a hlavně dobrovolným organizátorům.

Další Vejšlap - svatováclavský se bude konat v sobotu 27. 9. 2008 - jste srdečně zváni.

Organizátoři pochodu

U ANTONÍNA

RESTAURACE • BOWLING • PENZION

KOJETICE

Otevírací doba: denně od 11. hod. do 23. hod. Rezervace na tel: 774 544 455

Restaurace

Přijďte ochutnat vybrané speciality, kvalitní vína a míchané nápoje. Každý všední den tři různé polední menu za 78,- Kč. Těšíme se na Vás a Vaše děti. Máme pro ně dětský koutek, vybraná jídla a zmrzlinové poháry. Zajistíme rodinné a firemní oslavy v samostatném salonku, kde sortiment jídla a pití přizpůsobíme Vaším požadavkům.

Bowling

Čtyři dráhy s LCD monitory v příjemném prostředí.

Ceník: pracovní dny 11. - 13. hod. - 150 Kč	víkendy 11. - 13. hod. - 200 Kč
13. - 17. hod. - 250 Kč	13. - 23. hod. - 280 Kč
17. - 23. hod. - 280 Kč	

Ubytování

Dále nabízíme příjemné ubytování v 12 pokojích a 4 apartmánech.

Zaměstnání: Přijmeme kuchaře a číšníky - 608 531 151

vital

HOVORČOVICE
PROVOZOVÁNÍ PRO KOSTELY
PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Otevírací doba: po - pá 11:00 12:00, 14:00 1 :00

po domluvě možno i jinak, nákup lze připravit
do tašky předem, pronájem přednáškového sálu

tel.: 777 209 326

www.vitalho.cz
www.vitalhostran.cz

EXPRESS NEBANKOVNÍ PŮJČKY

**pro zaměstnance, důchodce,
OSVČ a ženy na MD...**

Bankou ani jinde neprojdete? U nás ano!

Tel.: 720 386 371

**PURTEX s.r.o., -
výrobce matrací,
250 66 Zdiby u Prahy,
Ústecká 103**

přijme:

**1 prodavače pro firemní
prodejnu ve Zdibech
u Prahy. Nástup možný ihned.
Výhodou praxe v obchodě,
zodpovědnost, PC, ŘP sk. B.**

tel: 284 021 811, 606 388 321
e-mail: hubackova@purtex.cz